

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ: 317/92

Τροποποίηση και συμπλήρωση του Α.Ν. 1998/1939 «Περί σημάτων όπως τροποποιήθηκε μεταγενεστέρως, σε συμμόρφωση προς την Πρώτη οδηγία του Συμβουλίου της 21^{ης} Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των Νομοθεσιών των Κρατών Μελών περί Σημάτων (89/104/ΕΟΚ).
(ΦΕΚ 160/Α/25-09-92).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 1338/1983 ΦΕΚ Α/34 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου», όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 παράγρ. 4 του Ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδος στο Κεφάλαιο, στο Αποθεματικό και στις Προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο Κεφάλαιο της ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού «ΕΥΡΑΤΟΜ» ΦΕΚ Α/70 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 του Ν. 1775/88 ΦΕΚ Α/101 και τις διατάξεις του άρθρου 65 του Ν. 1892/90 ΦΕΚ Α/101.
2. Την πρώτη οδηγία 89/104/εΟΚ της 21^{ης} Δεκεμβρίου 1988 «για την προσέγγιση των νομοθεσιών των Κρατών – Μελών περί σημάτων (ΕΕΛ 40/11.2.1989).
3. Την κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομίας υπ' αριθ. Υ. 1687/17.2.92 (ΦΕΚ 104/Β) «Καθορισμός αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Εθνικής Οικονομίας» όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση υπ' αριθ. Υ.1723/16.3.92 (ΦΕΚ 215/Β).
4. Τις υπ' αριθ. 74/1992 και 316/1992 γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση του Υπουργού Εμπορίου και του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Σκοπός του Διατάγματος αυτού είναι η προσαρμογή του Α.Ν. 1998/1939 «Περί σημάτων» όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις των Ν. 3205/55, Ν. 164/75, Ν. 1380/83, Ν. 1934/91, Ν. 1961/91 και ισχύει σήμερα, προς τις διατάξεις της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ της 21^{ης} Δεκεμβρίου 1988 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των Κρατών Μελών περί σημάτων (ΕΕΛ 40/11.2.1989).

Άρθρο 2

Το άρθρο 1 του Α.Ν. 1998/1939 «Περί σημάτων» αντικαθίστανται ως εξής:

Άρθρο 1

Σημεία ουσιαστικά του σήματος.

1. Θεωρείται σήμα κάθε σημείο επιδεικτικό γραφικής παράστασης ικανό να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης, από εκείνα άλλων επιχειρήσεων. Μπορούν να αποτελέσουν σήμα ιδίως, οι λέξεις, τα ονόματα προσώπων, τα ψευδώνυμα, οι απεικονίσεις, τα σχέδια, τα γράμματα, οι αριθμοί, οι ήχοι συμπεριλαμβανομένων των μουσικών φράσεων, το σχήμα του προϊόντος ή της συσκευασίας του.
2. Ως σήμα θεωρείται και ο τίτλος εφημερίδας ή περιοδικού.
3. Ο τρόπος κατάθεσης και ελέγχου των ηχητικών σημάτων θα καθορισθεί με αποφάσεις του Υπουργού Εμπορίου.

Άρθρο 3

Το άρθρο 3 Α.Ν. 1998/1939 «Περί σημάτων» αντικαθίστανται ως εξής:

Άρθρο 3

Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου.

1. Δεν καταχωρούνται ως σήματα σημεία τα οποία:

- α) δεν μπορούν να αποτελέσουν σήμα σύμφωνα με το άρθρο 1 του Νόμου αυτού,
- β) στερούνται διακριτικού χαρακτήρα,
- γ) συνίσταται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύουν στις συναλλαγές για την δήλωση του είδους, της ποιότητας, των ιδιοτήτων, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας,
- δ) συνίσταται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις τα οποία έχουν καταστεί συνήθη στην καθομιλουμένη ή στη θεμιτή και παγία πρακτική των συναλλαγών,
- ε) συνίστανται αποκλειστικά από το σχήμα που επιβάλλεται από την φύση του προϊόντος ή είναι απαραίτητο για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος, ή προσδίδει ουσιαστική αξία στο προϊόν,
- στ) αντίκεινται στη δημόσια τάξη ή στα χρηστά ήθη,
- ζ) θα μπορούσαν να παραπλανήσουν το κοινό, ιδίως ως προς την φύση, την ποιότητα ή την γεωγραφική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας.

2. Δεν καταχωρούνται επίσης ως σήματα:

- α) η σημαία, τα εμβλήματα, τα σύμβολα, οι θυρεοί και τα σημεία του Ελληνικού Κράτους και των λοιπών κρατών, που αναφέρονται στο άρθρο 6 της σύμβασης των Παρισίων για την προστασία της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Ν. 213/75) ή οποία εφεξής καλείται «Σύμβαση των Παρισίων» και με τις προϋποθέσεις του άρθρου αυτού, καθώς και τα σημεία μεγάλης συμβολικής σημασίας και ιδίως τα θρησκευτικά σύμβολα,
- β) τα σημεία των οποίων η κατάθεση έγινε κακόπιστα.

3. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων των εδαφίων β', γ' και δ' της παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου, σημείο γίνεται δεκτό για καταχώρηση, εφ' όσον μέχρι την τελευταία συζήτηση για την παραδοχή του, απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης του.

Άρθρο 4

Μετά το άρθρο 3 του Αναγκαστικού Νόμου 1998/10939 «Περί σημάτων» όπως αντικαθίσταται με το παρόν, προστίθεται νέο άρθρο 3 α που έχει ως εξής:

Άρθρο 3 α

Σχετικοί λόγοι απαράδεκτου

1. Σημείο δεν γίνεται δεκτό για καταχώρηση:

- α) εάν ταυτίζεται με προγενέστερο σήμα και τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τα οποία το σήμα έχει δηλωθεί ταυτίζονται με εκείνα για τα οποία προστατεύεται το προγενέστερο σήμα,
- β) εάν, λόγω ταυτότητας ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και της ταυτότητας ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που τα δύο σήματα διακρίνουν, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού, ο οποίος περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισής του με το προγενέστερο σήμα,
- γ) εάν ταυτίζεται ή ομοιάζει με προγενέστερο σήμα και προορίζεται να καταχωρηθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με εκείνες για τις οποίες έχει καταχωρηθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον τούτο έχει αποκτήσει φήμη και η χρησιμοποίηση του μεταγενέστερου σήματος θα προσπόριζε σε αυτό, χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή την φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα έβλαπτα τον διακριτικό χαρακτήρα ή την φήμη αυτού.

2. Ως «προγενέστερα σήματα» κατά την έννοια της παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου νοούνται:

- α) τα σήματα τα οποία είχαν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης του σήματος, αφού ληφθούν υπόψη τα τυχόν προβληθέντα δικαιώματα προτεραιότητας αυτών,
- β) οι προγενέστερες δηλώσεις σημάτων με την επιφύλαξη της καταχώρησής τους,
- γ) τα σήματα τα οποία κατά την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης του σήματος ή ενδεχομένως κατά την ημερομηνία προτεραιότητας όπου προβάλλεται προς υποστήριξη

αυτής, είναι «παγκοσμίως γνωστά» κατά την έννοια του άρθρου 6δς της Σύμβασης των Παρισίων.

3. Σημείο δεν γίνεται δεκτό προς καταχώρηση:

α) αν προσκρούει σε δικαιώματα μη καταχωρημένου σήματος ή άλλου διακριτικού σημείου ή γνωρίσματος που χρησιμοποιείται στις συναλλαγές, τα οποία παρέχουν στον δικαιούχο το δικαίωμα να απαγορεύει την χρήση μεταγενέστερου σήματος και με την προϋπόθεση πριν από την ημερομηνία κατάθεσης του εν λόγω σημείου, αφού ληφθούν υπόψη τα τυχόν προβαλλόμενα δικαιώματα προτεραιότητας,

β) αν προσκρούει σε προγενέστερο δικαίωμα προσωπικότητας άλλου ή σε προγενέστερο δικαίωμα πνευματικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας πέραν αυτών που ρυθμίζονται από τον παρόντα Νόμο,

γ) αν ταυτίζεται με σήμα, που έχει καταχωρηθεί και χρησιμοποιείται στο εξωτερικό, κατά την στιγμή της κατάθεσης, δυνάμενο να δημιουργήσει σύγχυση και με την προϋπόθεση ότι η δήλωση έγινε κακόπιστα από τον αιτούντα.

Άρθρο 5

Το άρθρο 15 του Α.Ν. 1998/39 «Περί σημάτων» αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 15

Διαγραφή

1. Το σήμα διαγράφεται, ολικά ή μερικά, με αμετάκλητη απόφαση της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, στις εξής περιπτώσεις:

α) αν καταχωρήθηκε κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 3 και 3α του παρόντος Νόμου,

β) αν σε διάστημα πέντε ετών από την καταχώρηση του σήματος, ο δικαιούχος δεν κάνει χρήση αυτού για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωρηθεί ή αν διακόψει την χρήση του σήματος για πέντε συνεχή έτη,

γ) αν συνεπεία της συμπεριφοράς ή αδράνειας του δικαιούχου, το σήμα έχει καταστεί κοινόχρηστο ή συνηθής εμπορική ονομασία του προϊόντος ή της υπηρεσίας για το οποίο έχει καταχωρηθεί,

δ) αν, λόγω της χρήσης του σήματος από τον δικαιούχο ή με την συγκατάθεση αυτού για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία τούτο έχει καταχωρηθεί, ενδέχεται να παραπλανηθεί το κοινό ιδίως ως προς την φύση, την ποιότητα ή την γεωγραφική προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών.

2. Το σήμα δεν διαγράφεται:

α) αν, παρά την ύπαρξη προγενέστερου αντιθέτου σήματος, συντρέχουν λόγοι διαγραφής αυτού, λόγω μη χρήσης, κατά την παράγραφο 1 εδάφ. β' του παρόντος άρθρου,

β) αν ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος ή άλλου δικαιώματος που παρέχει στον δικαιούχο του το δικαίωμα να απαγορεύει την χρήση μεταγενέστερου σήματος, ανέχθηκε εν γνώσει του την χρήση μεταγενέστερου σήματος για περίοδο πέντε συνεχών ετών, εκτός αν η κατάθεση του μεταγενέστερου σήματος έγινε με κακή πίστη.

3. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του εδάφ. β' της παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου, το σήμα δεν διαγράφεται:

α) αν ο δικαιούχος του σήματος αποδείξει ότι η μη χρήση αυτού οφείλεται σε εύλογη αιτία,

β) αν ο δικαιούχος του σήματος, στο διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της λήξης της πενταετίας μη χρήσης αυτού και της υποβολής της αίτησης διαγραφής, προέβη σε έναρξη ή επανάληψη της ουσιαστικής χρήσης αυτού. Πάντως η έναρξη ή επανάληψη της χρήσης εντός περιόδου τριών μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης διαγραφής, η οποία δεν αρχίζει να τρέχει νωρίτερα από την συμπλήρωση της συνεχούς πενταετίας, μη χρήσης, δεν λαμβάνεται υπόψη, αν οι προπαρασκευαστικές ενέργειες για την έναρξη ή την επανάληψη της χρήσης, έλαβαν χώρα αφού ο δικαιούχος έλαβε γνώση του γεγονότος ότι είναι πιθανή η υποβολή αίτησης διαγραφής.

4. Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού ως χρήση θεωρείται επίσης:

α) η χρήση του σήματος που γίνεται με διαφορετικά στοιχεία τα οποία όμως δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα αυτού,

- β) η επίθεση του σήματος σε προϊόντα ή στη συσκευασία τους στην Ελλάδα με προορισμό αποκλειστικά την εξαγωγή,
- γ) η χρήση του σήματος με την συγκατάθεση του δικαιούχου καθώς και η χρήση συλλογικού σήματος από δικαιούμενα προς τούτο πρόσωπα.
5. Η αίτηση για διαγραφή υποβάλλεται από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δικαιολογεί έννομο συμφέρον ως και κάθε εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό επιμελητήριο.
- Στις περιπτώσεις του άρθρου 3α του παρόντος Νόμου, η αίτηση διαγραφής υποβάλλεται μόνο από αυτόν που δικαιολογεί έννομο συμφέρον.
6. Αν οι λόγοι διαγραφής του σήματος αφορούν μέρος μόνο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία τούτο έχει καταχωρηθεί, η διαγραφή περιορίζεται μόνο στα συγκεκριμένα προϊόντα ή στις υπηρεσίες.
7. Η αίτηση διαγραφής υποβάλλεται εντός προθεσμίας πέντε ετών που αρχίζει από την ημερομηνία έκδοσης του δελτίου εμπορικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας, στο οποίο έχει δημοσιευθεί περίληψη της απόφασης που έκανε δεκτό το σήμα, εκτός αν αυτό έχει κατατεθεί κακόπιστα. Στην περίπτωση του εδαφίου γ' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, η αίτηση διαγραφής δεν μπορεί να υποβληθεί πριν από την πάροδο εικοσαετίας από την κατάθεση του σήματος.
8. Τα αποτελέσματα της απόφασης για διαγραφή του σήματος αρχίζουν όταν αυτή καταστεί αμετάκλητη και δεν χωρεί ούτε η αγωγή για αποζημίωση, ούτε έγκληση για το πριν απ' αυτό χρόνο.
9. Όταν διαταχθεί η διαγραφή του σήματος σημειώνεται από τον αρμόδιο τμηματάρχη η διαγραφή και ο αριθμός της απόφασης στην έκθεση του κατά το άρθρο 2 παραγρ. 3 του Ν. 3205/55 ειδικού βιβλίου».

Άρθρο 6

Το άρθρο 16 του Αναγκαστικού Νόμου 1998/39 «Περί σημάτων» αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 16

Δικαιώματα που παρέχει το σήμα

1. Η καταχώρηση του σήματος παρέχει στον δικαιούχο το αποκλειστικό δικαίωμα της χρήσης αυτού, ιδίως δε το δικαίωμα να επιθέτει αυτό στα προϊόντα ή εμπορεύματα τα οποία προορίζεται να διακρίνει, να χαρακτηρίζει τις υπηρεσίες τις οποίες παρέχει αυτό στα επικαλύμματα και στις συσκευασίες των εμπορευμάτων, στο χαρτί αλληλογραφίας, στα τιμολόγια, στους τιμοκαταλόγους, στις αγγελίες, στις κάθε είδους διαφημίσεις ως και κάθε άλλο έντυπο υλικό, ηλεκτρονικό ή οπτικοακουστικό μέσο. Σαν χρήση του σήματος νοείται και κάθε ενέργεια που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγρ. 4 του παρόντος Νόμου.
2. Ο δικαιούχος δικαιούται να απαγορεύει σε κάθε τρίτο να χρησιμεύει στις συναλλαγές χωρίς την συγκατάθεσή του:
 - α) σημείο που ταυτίζεται με το σήμα για προϊόντα ή υπηρεσίες που ταυτίζονται με εκείνες τις οποίες το σήμα διακρίνει,
 - β) σημείο που λόγω της ταυτότητας ή της ομοιότητας του με το σήμα και της ταυτότητας ή της ομοιότητας των προϊόντων ή των υπηρεσιών τα οποία το σήμα και το σημείο διακρίνουν, δημιουργεί κίνδυνο σύγχυσης του κοινού, ο οποίος περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης του σημείου με το σήμα,
 - γ) σημείο που ταυτίζεται ή ομοιάζει με το σήμα και προορίζεται να διακρίνει προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με εκείνα για τα οποία έχει καταχωρηθεί το σήμα, εφόσον το σήμα έχει αποκτήσει φήμη στην Ελλάδα και η χρησιμοποίηση του σημείου θα προόριζε στο σημείο αυτό, χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή την φήμη του σήματος ή θα έβλαπτε τον διακριτικό χαρακτήρα ή την φήμη αυτού.

Άρθρο 7

Το άρθρο 18 του Αναγκαστικού Νόμου 1998/39 «Περί σημάτων» αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 18

Περιορισμός προστασίας

1. Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα στον δικαιούχο του, δεν παρεμποδίζει τρίτους να χρησιμοποιούν στις συναλλαγές το όνομα, την επωνυμία και την διεύθυνσή τους ως και ενδείξεις σχετικές με το είδος, την ποιότητα, την ποσότητα, τον προορισμό, την αξία, την γεωγραφική προέλευση, το χρόνο παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας, ή άλλα χαρακτηριστικά τους, καθώς και το ίδιο το σήμα, αν τούτο είναι αναγκαίο προκειμένου να δηλωθεί ο προορισμός προϊόντος ή υπηρεσίας, ιδίως δε όταν πρόκειται για εξαρτήματα ή ανταλλακτικά.

Η χρήση αυτή πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία ή στο εμπόριο και πάντως όχι με μορφή σήματος.

2. Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα δεν παρεμποδίζει τρίτους να χρησιμοποιούν στις συναλλαγές ένα προγενέστερο δικαίωμα τοπικής ισχύος, αν το δικαίωμα αυτό ασκείται στα εδαφικά όρια, στα οποία αναγνωρίζεται.

3. Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα δεν επιτρέπει στον δικαιούχο του να απαγορεύει την χρήση του σήματος για προϊόντα που έχουν διατεθεί με το σήμα αυτό στο εμπόριο μέσα στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα από τον ίδιο τον δικαιούχο ή με την συγκατάθεσή του.

Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται, εν ο δικαιούχος έχει εύλογη αιτία να αντιταχθεί στην μεταγενέστερη εμπορική εκμετάλλευση των προϊόντων, ιδίως όταν η κατάσταση των προϊόντων μεταβάλλεται ή αλλοιώνεται μετά την διάθεσή τους στο εμπόριο.

Άρθρο 8

1. μετά την παράγρ. 1 του άρθρου 16 του Ν. 3205/1955 προστίθενται οι παράγραφοι 1Α και 1β που έχουν ως εξής:

Άρθρο 16

Παραχώρηση αδείας χρήσης

1Α. Οι άδειες χρήσης του σήματος μπορεί να παραχωρηθούν για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες έχει καταχωρηθεί και για το σύνολο ή τμήμα του ελληνικού εδάφους, μπορεί δε να είναι αποκλειστικές ή μη αποκλειστικές.

1β. Ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να επικαλεσθεί τα δικαιώματα που παρέχει το σήμα αυτό κατά του έχοντος λάβει άδεια παράλληλης κατάθεσης ή χρήσης, σύμφωνα με την παράγρ. 1 του παρόντος άρθρου εφόσον αυτός παραβιάζει διάταξη της σύμβασης με την οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί το σήμα, την φύση των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τις οποίες έχει παραχωρηθεί η άδεια, το έδαφος στα όρια του οποίου επιτρέπεται η επίθεση του σήματος, ή την ποιότητα των προϊόντων που ο αδειούχος κατασκευάζει ή των υπηρεσιών που παρέχει.

Άρθρο 9

1. Μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 17 του Ν. 3205/1955 προστίθεται νέα παράγραφος 2α, που έχει ως εξής:

Άρθρο 17

Συλλογικά σήματα.

2α) Κατά παρέκκλιση της διάταξης του άρθρου 3 παράγρ. 1 στοιχείο γ' του παρόντος Νόμου, το συλλογικό σήμα μπορεί να συνίσταται από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύουν στο εμπόριο για τον προσδιορισμό της γεωγραφικής προέλευσης των προϊόντων ή των υπηρεσιών. Το σήμα αυτό δεν επιτρέπει στο δικαιούχο να απαγορεύει σε τρίτους την εμπορική χρήση τέτοιων σημείων ή ενδείξεων, εφόσον αυτοί τα χρησιμοποιούν σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη του εμπορίου και της βιομηχανίας. Το σήμα αυτό δεν επιτρέπεται να αντιταχθεί κατά τρίτου, ο οποίος βάσει άλλων διατάξεων επιτρέπεται να χρησιμοποιεί γεωγραφική ονομασία.

Άρθρο 10

Μεταβατικές Διατάξεις

1. Τα σήματα υπηρεσιών διέπονται από την γενική νομοθεσία «Περί σημάτων».
2. Η αποδοχή των σημάτων υπηρεσιών που έχουν ήδη χρησιμοποιηθεί στην πράξη μέχρι της έναρξης ισχύος του παρόντος Διατάγματος θα γίνεται με βάση την προβαλλόμενη προτεραιότητα χρήσης αυτών και σε περίπτωση αμφισβήτησης αυτής από τρίτο, που έχει έννομο συμφέρον, με βάση την αποδεικνυόμενη χρήση.
3. Δηλώσεις σημάτων που έχουν κατατεθεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος Π.Δ/τος, κρίνονται ως προς τις προϋποθέσεις παραδεκτού σύμφωνα με το προϊσχύσαν δίκαιο.

Άρθρο 11 Ταξινόμηση Υπηρεσιών

Οι Υπηρεσίες ταξινομούνται σε 8 κλάσεις, επόμενες κατ' αριθμό των κλάσεων ταξινομήσεως εμπορευμάτων και προϊόντων του άρθρου 9 του Β.Δ. της 20/27.12.1939 (ΦΕΚ Α 533), ως ακολούθως:

Κλάση 35 Διαφήμιση, διαχείριση εμπορικών υποθέσεων, διοίκηση εμπορικών επιχειρήσεων, εργασίες γραφείου.

Κλάση 36: Ασφάλειες, οικονομικές υποθέσεις, νομισματικές υποθέσεις, υποθέσεις που αφορούν τα ακίνητα.

Κλάση 37: Κατασκευές, επισκευές, υπηρεσίες εγκατάστασης.

Κλάση 38 : Τηλεπικοινωνίες

Κλάση 39: Μεταφορές, συσκευασία και αποθήκευση εμπορευμάτων, οργάνωση ταξιδιών.

Κλάση 40: Επεξεργασία υλικών

Κλάση 41: Εκπαίδευση, επιμόρφωση, ψυχαγωγία, αθλητικές και πολιτιστικές δραστηριότητες.

Κλάση 42: Εστίαση (διατροφή), προσωρινή κατάλυση, ιατρικές φροντίδες, υγιεινή και ομορφιά, κτηνιατρικές και αγροτικές υπηρεσίες, νομικές υπηρεσίες, επιστημονική και βιομηχανική έρευνα, προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, υπηρεσίες που δεν ταξινομούνται σε άλλη κλάση.

Άρθρο 12

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος αρχίζει από της δημοσιεύσεώς του στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Εμπορίου αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Αθήνα, 23 Σεπτεμβρίου 1992

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠ. ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΩΝ. ΔΟΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Ι. ΠΑΛΛΙΟΚΡΑΣΣΑΣ